

sen »løntilskud til private virksomheder«.

Udbetalingen af tilskud til kommunerne sker således månedsvis forud for den faktiske afholdelse af udgifterne på grundlag af et skøn over de forventede udgifter i hvert kvartal.

Bestemmelsen i lovens § 4, stk. 3, blev indsat i loven ved lov nr. 288 af 9. juni 1982.

Af bemærkningerne til lovforslaget (Folketingstidende 1981-82, tillæg A, sp. 4384) fremgår følgende om bestemmelsen:

»I regeringens redegørelse af 4. februar 1982 blev det foreslået at forhøje den kommunale støtte til ansættelse af unge i private virksomheder til et niveau svarende til arbejdstilbudsloven og jobskabelsesloven. Disse kommunale udgifter skulle refunderes med 50 pct. af staten – hermed sikredes en neutralitet over for udgifter i henhold til bistandsloven, der for 50 pct.'s vedkommende dækkes af staten. Forslaget hjemler statstilskud i overensstemmelse hermed.«

I den nævnte redegørelse udtales bl.a. (Folketingstidende 1981-82, folketingets forhandling, side 1254 f):

»I den kommunale støtteordning til ansættelse af unge i private virksomheder (lov nr. 488 af 14. september 1977) overvejes en forhøjelse af støtten, således at den bringes på niveau med arbejdstilbudsordningen. Staten refunderer halvdelen af kommunernes udgifter til bistandshjælp. For at tilskynde kommunerne til at få de unge i arbejde foreslås det at lade staten betale halvdelen af udgifterne, når det drejer sig om kommunale beskæftigelsestilskud.«

Under folketingets drøftelse af arbejdsministerens redegørelse blev ordningen omtalt af arbejdsministeren som en refusionsordning, uden at arbejdsministeren gik nærmere ind på selve anvisningsmåden (Folketingstidende 1981-82, folketingets forhandling, sp. 1898).

I den skriftlige fremsættelse af lovforslaget (Folketingstidende 1981-82, folketingets forhandling, sp. 4772) anføres følgende:

»Desuden opretholdes den hidtidige adgang til at yde kommunal støtte til ansættelse af unge i private virksomheder. Støt-

ten forhøjes til det niveau, der gælder for statsstøtten efter jobskabelsesloven, og der indføres en ordning, således at staten refunderer kommunernes udgifter med 50 pct. Herved sikres neutralitet over for udgifter i henhold til bistandsloven.«

I anmærkning II til forslaget til finanslov for 1983 er der til den pågældende konto (§ 13.08.01.51.12) anført følgende:

»Statslig refusion på 50 pct. af kommunernes udgifter til beskæftigelse i private virksomheder. Ifølge lov om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner L 288 1982, § 4, stk. 3, refunderer staten 50 pct. af kommunernes udgifter til beskæftigelse efter § 4, stk. 1, 2), dvs. i private virksomheder. De samlede tilskud til beskæftigelse i private virksomheder skønnes i 1983 at andrage 90 mill. kr. og den statslige andel således 45 mill. kr.«

Efter en almindelig sproglig forståelse må udtrykket »refundere«, der benyttes i lovens § 4, stk. 3, efter justitsministeriets opfattelse forstås således, at staten skal dække 50 pct. af de udgifter, som kommunerne faktisk har afholdt i en periode. Det følger således af en isoleret fortolkning af bestemmelsen, at der kun er hjemmel til at yde støtte til allerede afholdte udgifter.

I bemærkningerne til lovforslaget og i den skriftlige fremsættelse er det – som gengivet ovenfor – anført, at statsstøtten til løn-tilskudsordningen skulle sikre neutralitet over for kommunernes udgifter i henhold til bistandsloven.

Statens andel af udgifterne efter bistandsloven udbetales forskudsvis til kommunerne, jfr. lov nr. 134 af 20. marts 1976 om ændring af regler for statens udbetaling af refusion af kommunale udgifter i henhold til den sociale pensions- og bistandslovgivning.

Indenrigsministeriet har over for justitsministeriet oplyst, at det i forbindelse med gennemførelsen af løn-tilskudsordningen var tilsluttet at gennemføre en fuldstændig parallelitet med bistandsloven, ikke alene med hensyn til størrelsen af statstilskuddet, men også med hensyn til udbetalingsformen, således at der heller ikke for så vidt angår rente- og likviditetsspørgsmål var nogen forskel mellem ordningerne.